

ST. GEORG

MEDLEMSBLAD FOR ST. GEORGS GILDENE I NORGE #01.2012

SAMMEN STØTTER
VI SPEIDERSAKEN

NYE MULIGHETER

Med tanke på satsingsområdet rekruttering, må jeg innrømme at jeg i flere år holdt tilbake med å melde meg inn.

Et nytt år med nye muligheter står foran oss. Jeg kjenner at jeg fortsatt føler meg ny i Gildebevegelsen og har mye igjen å sette meg inn og bli kjent med. Med tanke på satsingsområdet rekruttering, må jeg innrømme at jeg i flere år holdt tilbake med å melde meg inn. Etter to år som medlem: «Dette burde jeg gjort for lenge siden!» Ikke vet jeg hvordan det føles for de som ikke har en tidligere speiderbakgrunn, men for min del har det vært som å komme inn i det speidermiljøet jeg husker fra min patroljetid. Nå tenker jeg på tidligere speidervenner og hvem jeg kan få med. Flere av dere gjør nok som jeg. Det kommer stadig inn meldinger om oppstart av nye gilder landet rundt. Et miljø med mennesker fra forskjellig alder og bakgrunn blir mer spennende og vi unngår historiepraten.

Jeg startet med å snakke om nye muligheter. Det er lenge siden jeg sluttet med å gi meg selv nyttårsforsetter. De forsvant like fort som jeg fikk tenkt dem ut. I disse dager gjennomføres årsmøter med valg og godkjenning av terminlister som varer mye lengre enn mine planer gjorde. NRK er gode på planlegging. Et nytt år medfører endringer og nye programmer. Jeg følger med på «Ingen grenser», Lars Monsens ekspedisjon til Snøhetta.

Deltakerne viser et enormt pågangsmot og setter ingen grenser for hva de kan klare. Alle er kjempeforbilder mht at det fins ikke problemer, men utfordringer. Vi må se muligheter og tenke nytt. Formiddagsmøter, som Trond skrev om, syns jeg er nettopp dette. Et tilbud for de som ikke liker å gå ut etter mørkets frambrudd, eller travle besteforeldre som kan delta i gifdefellesskapet mens

høsten og vinteren, men våren er helt spesiell for meg. «Danse mot vår» er tittelen på en sang. Det blir mest indre dansing mot våren, men for 3,5 år siden gikk jeg Caminaen fra Leon til Santiago. Vi var mange som gikk i flokk og følge. Likevel følte det ikke folksomt. Stillhet og ro dominerte, bortsett fra naturens lyder. Gode samtaler med medvandrere og stille refleksjoner for seg selv, i tillegg til

«Dette burde jeg gjort for lenge siden!»

barnebarna er i barnehage eller på skole. Vi må se på oss selv som ressurser. Speideridealene bærer vi med oss. Barn og unge i dag har behov for voksne som lytter og prater med dem, samt lærer bort praktiske ferdigheter. Vi kan resirkuleres.

Med årene har jeg blitt mer og mer opptatt av lyset og dets skiftninger. Hvert år må jeg skaffe meg Almanakken og følge med på hvordan dagslengden øker i løpet av måneden. Bare nå i januar øker den med to timer her i Moss. I dag viste værvarselet at sola er tilbake i Harstad, en by jeg har fulgt med på været siden et studieår noen år tilbake. Jeg vet ikke helt hva det er. Jeg liker

oppdagelsen av at føttene kunne holde det gående uten problemer hele veien, var fantastisk.

Som sagt, så jobber jeg med min plass innen Gildebevegelsen. Snart møter LGL sine medarbeidere til en samling. Kvermoen har blitt mitt ansvarsområde. I komitéen har jeg møtt stor iver og høy dugnadsånd. Jeg ser fram til vårens dugnad og Kvernmoendagen på et sted som har gitt meg mange minner fra uttallige speiderleire. Nå er jeg klar for nye minner.

Gildehilsen fra
Vivi Heine-Hansen
Styremedlem

TENKEDAGEN

Tekst: Bjørg Walstad

Det er den dagene i året jentene tenker, ertet guttene da jeg var ung leder.

For meg var det mye, mye mer og jeg har lyst til å dele noen tenkedagsminner med dere.

I gamle dager (midt på 60-tallet) var jeg ung leder i Sarpsborg. Der samlet alle speiderpikene seg til tenkedagsfrokost tidlig om morgenen den 22. februar. Bordet var pyntet med lys og flagg fra hele verden. WAGGGS – symbolet var også på plass. Alle jentene hadde på seg speiderdrakt. I dag skulle vi tenke på og snakke om våre speidervenner i andre land. Vi fikk også gi vår lille gave, «tenkedags pennyen». De pengene som ble samlet inn skulle brukes til å gi ennå flere jenter mulighet til å bli speidere. Jeg husker at vi også leste hilsninger fra andre speidertropper, vennskapspatroljer. Det var dagen da vi tenkte på hverandre. Rundt bordet var høytid og god stemning, en god start på dagen før vi gikk hver til vårt iført speiderdrakt. Kan hende noen av dere har opplevd det samme.

20 år senere er jeg fremdeles aktiv leder. En av mine medledere er alvorlig syk, innlagt på Radiumhospitalet. Noen speidervenninner ville så gjerne gi henne en ekstra hilsen på tenkedags morgen. Vi forberedte et hyggelig brett med lys, speidersymboler og en tenkedagshilsen. Vår venninne fikk på en spesiell måte føle at hun var en del av den store kjeden av speiderpiker da sykepleieren serverte henne frokost

denne morgenen. Det ble en annerledes tenkedagsfrokost.

Det går ennå 15 år og jeg befinner meg i Kiev, Ukraina. De første speiderpatroljene har startet arbeidet. Anthony Cook og jeg er på vår andre tur til Ukraina sammen. Denne gangen skal vi ikke bare holde kurs og besøke skoler. Vi skal samle de speiderne vi har fått kontakt med og sammen med dem feire Tenkedagen for første gang. Alt er planlagt. Vi har fått låne en skole og speiderne har øvd på programmet. Anthony og jeg skal dele ut hilsninger fra patroljer i Norge som har pakket skoer med utstyr til en mulig vennskapspatrolje. Så plutselig får vi beskjed om at det er kommet en forordning som gjør det umulig å få bruke skolen. Nå er gode råd dyre. Men de lokale lederne klarer i løpet av et par timer å få en avtale om bruk av en gymsal som vi måtte vaske først. Dagen var reddet, forventningen blant speiderne var stor. Selv om vi måtte vente et par timer i 20 kuldegrader var humøret på topp. Vi holdt varmen med sang og lek og vi ble ekstra godt kjent den dagen. Vi lærte mye om tradisjoner i Ukraina og formidlet noe av det norske. Til slutt samlet vi oss om de felles verdiene vi deler ved at speiderloven ble lest på ukrainsk og norsk.

«WE CAN SAVE OUR PLANET»

Visste du at Tenkedagen, World Thinking Day, ble feiret første gang 22. februar 1927?

I 1932 ble World Thinking Day Fund opprettet til støtte for det arbeidet WAGGGS gjør for jenter over hele verden.

Hvordan skal du markere Tenkedagen i år?

Ta kontakt med en gammel speidervenn og glede deg over fellesskapet? Det skal i alle fall jeg gjøre. Bruk dagen til å takke for alle de gode opplevelsene speider'n har gitt deg og del dem med en annen!

WAGGGS I HUNDRE

Tekst: Eldrid Midttun

WAGGGS, the World Association of Girl Guides and Girl Scouts, bestemte seg for å feire hundre år med speiderarbeid for jenter «tri heile år til ende», i 2010, 2011 og 2012.

Den utvidede markeringen gir de 145 medlemslandene anledning til å gjennomføre spesielle aktiviteter for sine til sammen 10 millioner medlemmer, og flere jenter og unge kvinner får mulighet til å delta i internasjonale arrangementer.

Slagordet for markeringen er «100 years of changing lives». I tillegg understreker mottoene for hvert av de tre årene jordnære ambisjoner om fortsatt utvidelse av speiderideen og aktivitetene til flere land og til flere jenter og kvinner: «Plant, Grow, Share». Mye er skjedd med kvinners situasjon siden 1910, men det er likevel langt fram for alle jenter får mulighet til å «utvikle sitt fulle potensial og bli ansvarlige og aktive globale samfunnsborgere», slik WAGGGS' visjon lyder.

Feiringen har antatt mange kreative former i de forskjellige medlemslandene. Our World og spesielle jubileumshefter har gjengitt bilder av jenter i alle aldre, fra de yngste til noen som har vært med i de fleste av de 100 årene. Fra WAGGGS sentralt har det vært fokusert spesielt på at unge kvinners deltakelse skal bli mer synlig og utfordrende. 140 unge ledere fra 76 land ble utnevnt til jubileumsambassadører, og aktivitetsopplegg ble sendt til alle medlemslandene. Et såkalt flaggskip for jubileet, er *Young Women's Forums*. Storbritannia arrangerer ett forum

hvert år, i 2011 ble de avviklet samtidig på de fire verdenssentrene til WAGGGS, og USA er vertskap for forumet i 2012.

WAGGGS har fulgt opp FNs tusenårsmål for 2015 siden de ble lansert i år 2000. Tema for siste treårsperiode har vært «Global Action Themes», med utgangspunkt i målene. 30 nye prosjekter er startet i medlemsland, alle for å bidra til skolegang, utvikling for fattige grupper og støtte til jenter. Spesielt tema for 2011 var «Stans all vold mot kvinner». I oktober 2010 var målene i fokus da over 100 unge medlemmer fra 61 land var samlet i Oxfordshire til det første Young Women's World Forum. En erklæring utarbeidet, vedtatt og oversendt lokalsamfunn og regjeringer med krav og forslag til hvordan målene kan nås. En av hovedtalerne på forumet var Leymah Gbowee, fredsaktivist fra Liberia. Hun ble den første som fikk WAGGGS' Centenary Award for sitt arbeid, og som kjent ble hun i 2011 en av mottakerne av Nobels fredspris.

WAGGGS har også arbeidet med sin «Vision for 2020». Synspunkter og ideer ble hentet inn gjennom en kartlegging blant hundrevis av medlemmer i alle fem regioner, og ved dyptgående intervjuer med tretti medlemsorganisasjoner.

Eldrid Midttun

Konklusjonene sier at WAGGGS skal

Bygge på 100 års erfaring med å endre liv og øke styrken i jenters stemme og påvirkning over hele verden

Gi unge jenter mulighet til å lære ferdigheter og bygge opp den selvtilliten de trenger for å kunne snakke ut, bli hørt og gjennomføre endringer – i sine lokalsamfunn og i verden

Fortsette å holde fokus på FNs tusenårsmål

Et viktig element i satsingen for å nå målene, er *WAGGGS Leadership Development Programme – WLDP*, et kursopplegg for unge kvinner, utviklet i samarbeid med blant annet Exeter-universitetet. Siden starten i 2009 har 250 deltakere fra 5 regioner fullført kurset så langt, 50 land har sendt

representanter til talsmannsseminarer. Nærmere 20 unge medlemmer deltok på klimakonferansene i København og Durban, 8 var med på møte i *Commission on the Status of Women*, og det er nå i hvert fall ett medlem under 30 år i alle Afrika-komiteene. FNs ungdomsår, 2010 til 2011 ble gitt spesiell oppmerksomhet, og WAGGGS-teamene i FN-byene New York, Genève, Paris, Rom og Wien følger opp globale saker av interesse for jenter og kvinner ved lobbyarbeid overfor representanter med stemmerett.

WAGGGS jobber kontinuerlig med å sikre midler til de store ambisjonene. Tenkedagsfondet er fortsatt viktig, Samarbeid med UPS – United Parcel Service - har gjort det mulig med

spesiell støtte til jenter i flyktningleirer, fattige områder og utover landsbygda, og midler fra FN-organisasjoner som FAO (Food and Agriculture Organization) gjør det mulig for forbund i enkelte land å drive eller støtte jordbruks- og ernæringstiltak.

For å styrke arbeidet med å gi flere jenter en sjanse til utvikling og deltakelse i internasjonale sammenhenger ble *Global Girls Fund* etablert av WAGGGS i 2010. Fondet ble presentert for Olave Baden-Powell Society-medlemmer på deres samling i Bath i mai 2010, og målet er at fondet skal nå GBP 10 millioner innen juni 2014.

Olave Baden-Powell Society

Denne støtteforeningen for WAGGGS ble startet i 1984 og har i løpet av de 25 årene fått et medlemskap på 1300 fra 60 land. Et ganske høyt engangsbetrag på GBP 6000 betales samlet eller over fire år. Ett eksempel på hvordan midler fra OB-PS støtter WAGGGS, er fra 2008 da GBP 514.000 ble fordelt med 33 % til medlemsutvikling, 26 % til lederutvikling og 19 % til talsmannsarbeid.

Hvert år arrangeres et møte ett eller annet sted i verden for dem som har lyst til å være med – for egen regning. Samlingene kan gi inspirasjon og mulighet til å komme til land og steder medlemmene ellers ikke ville ha reist til – og samtidig møte gamle og nye speiderkontakter. Ektefeller og

andre gjester er også velkommen, til de enkelte samlingene og/eller som medlemmer. I løpet av de tre jubileumsårene var samlingene i Bath i England i mai 2010, Gold Coast Australia i september 2011, og den skal være i Philadelphia USA i mai 2012 – samme år som Girl Scouts USA feirer sitt 100-årsjubileum.

Norge har for tiden seks medlemmer pluss en anonym og et æresmedlemskap for Margrethe Parm. Det er et beskjedent antall for et land som Norge, og vi vil gjerne ha med flere! OB-PS-koordinatorene, Marit Kjøge Jansson og Eldrid Kvamen Midttun kan kontaktes om noen ønsker informasjon – eller har lyst til å være med oss til Philadelphia.

ET GODT LIV PÅ SPEIDERVEIEN

Tekst: Finn Saugestad

Jo visst trenger vi en ramme og et nettverk rundt organisasjonen vår, med definerte mål når det gjelder innhold og utvikling. Men når alt kommer til alt er det hva vi opplever i samværet med venner i eget gilde som er det bærende, og som gir oss følelsen av fortsatt å være på veien som mange startet som speider, og fulgte videre som gildemedlem – nemlig «Speiderveien».

I «hula» si hjemme i Ove Ramms gate hygger Tore Høye seg med slektsforskning og surfing på internett. (Foto: Finn Saugestad)

Ordene tilhører Tore Høye (88), pensjonert lærer, rektor og skoleinspektør i Fredrikstad, og med en fortid både som landsgildesekretær og senere landsgildemester i St. Georgs Gildene i Norge. Og som ikke det var nok, i seks år satt han også som styremedlem i ISGF – AISGs verdenskomite. «St. Georg» har nylig møtt ham i anledning av at gildebevegelsen i Norge i år kan feire sitt 60-årsjubileum.

Som tollersønn hadde Tore en geografisk temmelig flakkende oppvekst. Født i Farsund i 1923, senere bosatt noen år i Langesund før familien flyttet til Kråkerøy hvor Tore fikk sitt første inntrykk av speiderbevegelsen. Han ble opptatt en høstkveld i 1937 og rakk både 1.grad, 12-merkernor, patruljeføreransvar og leirliv på patrulje- og troppsplan før krigen brøt ut og satte en effektiv

stopper for alt som het praktisk speiding. Det ble således ingen langvarig speiderkarriere for Tore. Han flyktet til Sverige for å slippe unna tysk Arbeidstjeneste, og da freden var et faktum benyttet han tiden til å fullføre påbegynt middelskole og gymnas og skaffe seg lærerutdannelse. Han underviste som nyutdannet på Ullevål skole, traff sin Liv, giftet seg og fikk barn, og sammen flyttet de tilbake og slo rot i Fredrikstad. Hans yrkesaktive karriere består ikke bare av undervisning og skoleadministrasjon. En periode jobbet han faktisk også som båtbygger hos Bjarne Aas i Fredrikstad! Han kan også glede seg over å ha vært blant initiativtagerne til stiftelsen av Lisleby speidergruppe.

GA MERSMÅK

Sitt første møte med gildebevegelsen fikk Tore i 1956. En bekjent ville ha ham med på gildemøte i 1. Fredrikstad St. Georgs Gilde, og dermed var det gjort. - Gjensyn med gamle speidervenner og tonene av kjente, kjære speidersanger ga mersmak, sier Tore, - og dermed var det gjort. 1.gildet var et rent mannegilde, men ettersom også Liv hadde speiderbakgrunn, og fordi det etter et par år ble startet et fellesgilde der i byen, fant de begge det naturlig å la seg oppta i 2. Fredrikstad, hvor de var medlemmer i mange år. Dette gildet er nå nedlagt.

Her traff de også Einar Simonsen, som da var landsgildemester og

således gildebvegelsens øverste leder i Norge. Han trengte en sekretær på gildekantoret, og Tore stilte seg til disposisjon. I seks år fungerte han i stillingen, og da Einar i 1967 trengte avløsning etter 12 år som landsgildemester, stilte Tore seg til rådighet der også. Han ble innvalgt på landsgildetinget i Sandefjord samme år og satt i seks år som gildenes øverste leder i Norge. - Det var en travel tid med mye reising, representasjon, gildeopptagelser, seminarer, kongresser og lignende, sier Tore, - men det brakte meg i kontakt med mange flotte mennesker som ble mine venner og som jeg for fleres vedkommende holder kontakt med den dag i dag. Dessuten ble samarbeidet med topplederne i de tre speiderforbundene til særlig inspirasjon for meg. Lærere ble også tiden med internasjonalt arbeid. Her så vi vennskapstanken bak speidingen i et videre perspektiv.

ST. GEORGSFONDET OG KVERNMOEN

To forhold ser Tore i dag tilbake på med særlig stor glede fra sin tid som landsgildemester. Det ene var driftingen av St. Georgsfondet, som vesentlig ble brukt til å støtte opp om speiding i landsomfattende perspektiv, og det andre var overtagelsen og utviklingen av Kvernmoen i Aremark som gildebvegelsens eget leirsted. Blant annet med aktivt engasjement av legendariske lensmann Gudbrand Mellbye, som på en og samme tid var speiderleder, lensmann, banksjef og skogbrannsjef i Aremark, endte det med at godseier Christian Anker raust skjenket denne gamle

husmannsplassen under Homgil gård til gildebvegelsen som leirsted på betingelse av at de skulle ta godt vare på det og utvikle det på en hensiktsmessig måte. At Kvernmoen er blitt et sted til felles berikelse for gildene, er det i dag mange som kan skrive under på.

I dag bor Liv og Tore på sine eldre dager i moderne leilighet sentralt i Fredrikstad og gleder seg over å kunne se tilbake på et langt, aktivt speiderliv. 3 barn, hvorav alle har vært speider, 7 barnebarn og 2 oldebarn beriker tilværelsen deres og får dem begge til å føle seg både privilegerte og tilgodesett. Tre måneder om sommeren tilbringer de på hytta ved Oksnøen i Råde med rike muligheter for tur- og friluftsliv. Sin hverdag fyller Tore nå blant annet med fotografering og slektsforskning. Han behersker PC som en fullbefaren og har stor glede av å utforske internett som en utømmelig og nyttig informasjonskilde. Dessuten har han rukket å skrive ned sin egen livshistorie, dog kun trykt i tre eksemplarer og således utelukkende beregnet på egne barn.

- At speidersaken i dag kanskje ikke har samme vekst og utvikling som i vår ungdom, henger nok sammen med at dagens ungdom lever et mye travlere liv og har et mye større aktivitetstilbud enn vi hadde, sier Tore ettertenksomt. - Men selve grunnlaget for speiderveien går nok aldri ut på dato. Vennskap og praktisk friluftsliv i et internasjonalt perspektiv vil for evig og alltid appellere både til unge og eldre i samfunnet!

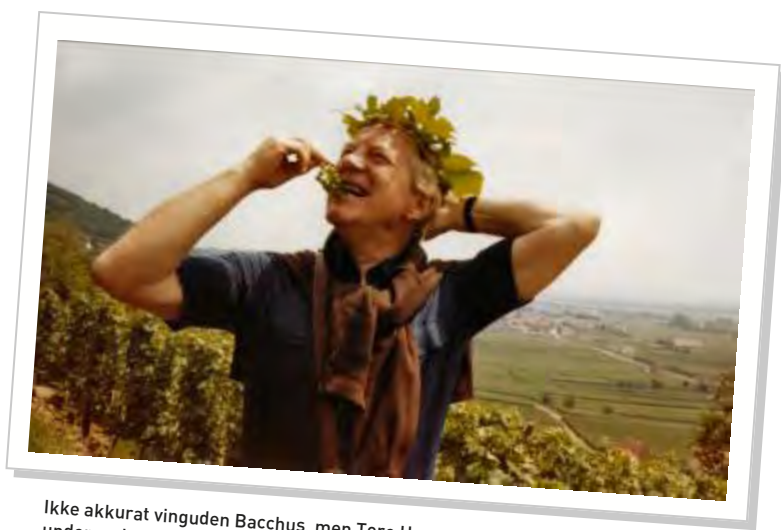
Tore som aktiv speider i Fredrikstad i 1935

Årene som landsgildemester ga meg nyttig lærdom og positive erfaringer med mellom-menneskelige relasjoner, fastslår Tore.

Tore på landsteir sammen med sønnene Håkon og Fredrik

Ikke akkurat vinguden Bacchus, men Tore Høye under et avslappende frikvarter under en internasjonal konferanse i Dijon i 1981

TANKER I OM TIDEN

Tekst: Ivan Chetwynd

Gildekontorets postboks fylles opp for tiden med årsmeldinger fra gildene rundt om i landet. Det er jo tiden for å se tilbake på året som er gått og se fremover mot året som kommer. Men det er rart: Denne årstiden kommer hyppigere og hyppigere... Juletreet er båret ut og julepynten båret opp på loftet – men jeg lurer på om det er nødvendig å lempe den opp alle trappene, den skal jo snart frem igjen... Det var en gang da ett år var en liten evighet. Nå snurrer tidens hjul fortere og fortere.

Den ene type tid er sirkulær, med hendelser og betingelser som vender tilbake dag etter dag, år etter år. Og denne type tid er preget av jordklodens bevegelser. Enhver plett på jorden tilbakelegger 40 000 kilometer hvert døgn idet kloden snurrer rundt på sin akse og sørger for at dag og natt følger hverandre; og at jordkloden tilbakelegger 2 664 000 kilometer hvert døgn på sin årlige tur rundt solen – som sørger for at årstidene skifter.

At vi opplever at tiden går fortere når vi blir eldre er et eksempel på den andre type tid, lineær tid – tiden som strekker seg fra en begynnelse til en slutt, fra vi blir født til vi dør.

Da jeg som tenåring leste George Orwells fremtidsroman *1984*, fant handlingen sted langt inne i en uoverskuelig fremtid. En av de unge voksne i menigheten pekte enda lenger frem, da han hevdet at Jesus ville komme tilbake i år 2000. Det ville da være 4000 år fra skapelsen til Jesu fødsel og 2000 år fra Jesu fødsel, deretter ville tusenårsriket begynne og hele universets historie ville slutte etter 7000 år, et godt bibelsk tall. Den gang kunne jeg slett ikke skue så utrolig langt inn i fremtiden – og jeg var dessuten også ganske sikker på at atomvåpen ville utslutte alt liv på jorden lenge før år 2000. Men nå er både 1984 og 2000 trygt passert uten at Store Bror ser oss eller atomvåpen har utsluttet oss eller Jesus har vendt tilbake.

Jeg hadde problemer med å se 40 år frem i tiden. Men hva med mayafolket som opprettet en kalender for 5 125 år siden? Kalenderen slutter 21. desember 2012. For dem lå vel den

dagen uendelig langt inne i fremtiden, men for oss er det bare noen måneder borte. Noen mennesker spekulerer på om verden vil gå under når mayakalenderen slutter – at julepynten aldri mer vil bli hentet ned fra loftet.

Mayafolket selv tenker annerledes. En ledende mayakvinne ble spurt om hva som ville skje den 21.12.2012. Det ville ikke være slutt på alt, svarte hun, men en ny begynnelse – en ny tidsalder med fred og bedre kår for mennesker. Det er ikke bare solen som vil snu den dagen. Tenk om hun har rett...

Jordkloden fortsetter sin rundgang rundt solen. Og hele solsystemet suser 1 720 000 kilometer rett ut i verdensrommet hvert døgn, slik det har gjort siden The Big Bang satte universet og tiden i gang for milliarder av år siden. Hvor er vi på vei hen? Hva vil møte oss ved tidens slutt?

Du gjetter det aldri!

Se nå nøye på bildet en gang til.
Hva tror du det er?

1954 var begge speidersjefene fra NSPF og KFUK på en verdenskonferanse i Holland. Alle deltakerne på konferansen fikk med seg hver sin hjem som et minne. Som en ser av bildet er «boksen» hullet på alle sider og på innsiden er den utenom hullene belagt med metall.

Meningen er at en kunne legge varme steiner eller sette inn varmelys i «boksen» slik at en hadde en varmeovn for kalde føtter på leir!

Takk til Inger Sjønnesen som fant ut hva «boksen» var brukt til, noe staben på museet ikke visste.

Og dette er en av de gjenstandene du kan se på museet. Omvisninger og om kvelden etter avtale.

Vennlig hilsen

Trond Walstad,
Museumsbestyrer

Norsk Speidermuseum gjør speiderhistorien levende

Besøk museet på www.speidermuseet.no
eller kom til Storgata 3 (4. etasje) i Oslo.

Museet er åpent tirsdag kl. 10-15 og ellers etter avtale.

*Telefon 22 42 29 85 (post@speidermuseet.no)

VIVIL LEKENE

Tekst: Tore-Dag Fladvad

May og Roar Bøhren i 1. Asker og Bærum St. Georgs Gilde har vært engasjerte, frivillige støttespillere i arbeidet for psykisk utviklingshemmede barn og ungdom nesten hele sitt voksne liv. Det var derfor kanskje ikke så rart at deres entusiasme smittet over på de øvrige medlemmene i vårt gilde og gjorde at vi i sin tid gikk inn som samarbeidspartnere for ViVil -lekene.

ViVil handikapidrettslag har sitt utspring i Bærum kommune vest for Oslo og har i dag ca. 180 aktive medlemmer som tilbys 10 forskjellige aktiviteter. I over 30 år har laget arrangert ViVil-lekene på Nadderud Stadion i Bærum med deltakere fra inn- og utland, i 2011 for ikke mindre enn 650 deltakere.

I 2009 feiret ViVil-lekene – som er landets største idrettsarrangement for psykisk utviklingshemmede - sitt 30 års jubileum. I 25 av disse årene har

vårt gilde vært ansvarlige for sekretariatet med alt dette betyr av tilrettelegging, startlister og resultatoversikter, vi har også stillet som seksjonsledere og mannskaper i de forskjellige idretter og hatt ansvaret for aktivitetscenteret, der deltakerne kan korte ventetiden mellom øvelsene med konkurranser og pølsebrød-steking.

Veien fra idrettsarrangement til kulturaktiviteter er kort, det har derfor falt naturlig for vårt gilde også å støtte

opp om Dissimilis kultur- og kompetansesenter, der ca. 100 elever får undervisning, og der vår Roar styrer kafeen med vaffelsteking og kaffekoking. Vårt gilde stiller videre opp som parkeringsvakter, salg under konserter, hjelp i garderobene med kostymer under forestillinger, tilrettelegging og søm, som sjåfører for utenlandske gjester, matlaging og servering under arrangementer.

Dissimilis setter opp konserter hjemme og ute. Stifteren Kai Zahls

idé om å gi notene en fargekode, ga hans sønn, Børge, muligheten til å spille et instrument. Siden har innpå 10 000 barn og unge i 14 land over hele kloden fått muligheten til å utvikle et tonespråk.

Her hjemme startet Dissimilis offentlige opptreden med en fullsatt operaforestilling i Oslo Konserthus i 1987. I utlandet har de opptrådt i Sveis, Spania, Russland, Polen, Sverige, på Lanzarote, Cuba og Island, blant annet.

Både ViVil-lekene og Dissimilis er avhengige av frivillige hjelpere og vårt gjilde føler stolthet over å få være med. Arbeidet sveiser oss godt sammen, samtidig som vi føler at vi gjør en innsats som det står respekt av. Vi føler oss privilegerte som kan være med i hjelpeapparatet – vi får mye mer tilbake enn det vi gir, kontakten med våre venner er helt unik.

SEIGE SPEIDERE OG LEVENDE HISTORIE

Hvordan speiderne feiret 100 år med speiding i Norge

Tekst: Ivan Chetwynd

Skal man feire en bursdag, skal det kake til! Og en 100-års bursdag krever en ekstra fin kake. Slik tenkte Roverlaget Fox da de fikk ansvar for festmiddagen under gruppeturen for Byåsen KFUK_KFUM speiderne i begynnelsen av jubileumsåret. Resultatet ble en kake med en hel speiderleir på toppen – med seigmenn som speidere og saltstenger som rajere. Og hva skulle holde det hele sammen? Jo, smeltet Fox selvfølgelig. Og Fox og Nox skapte et hyggelig leirbål. →

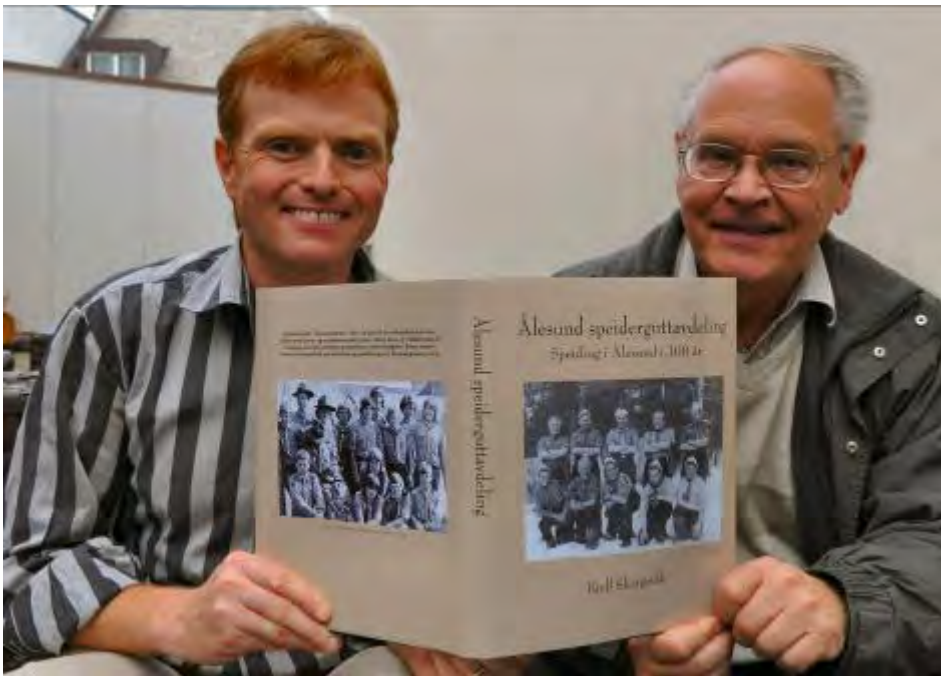

Både KFUK-KFUM speiderne og NSF holdt en kakekonkurranse senere på året. Hos KFUK-KFUM var det enda en flott leirkake som vant prisen som mest original, laget denne gang av Bekkefaret.

Både KFUK-KFUM speiderne og NSF holdt en kakekonkurranse senere på året. Hos KFUK-KFUM var det enda en flott leirkake som vant prisen som mest original, laget denne gang av Bekkefaret (bilde). 3. Eiksmarka 1 stilte med den høyeste kake, en kransekake på 170 cm. Hos NSF kom den flottesste kake fra Salten krets (Rognan SSK, 1. Tverland, 1. Fauske og 1. Bodø). →

Fjerdum laget den høyeste kake, med seigespeidermenn som tindebestigere øverst. *Speideren* forteller ikke hvor høy kaken var, så vi vet ikke om det var KM eller NSF som laget høyest i akkurat denne sammenheng.

Et hundreårsjubileum handler også om historie, og flere grupper var opptatt av å formidle hendelsene i de hundre år med speiding for dagens speidere. I Ålesund ble det til en hel bok. Torgrim B. Finnes tok initiativet og kontaktet forfatter og tidligere speider Kjell Skorgevik. Etter to års arbeid ble resultatet en 200-siders bok om «Ålesund speiderguttavdeling. Speiding i Ålesund i 100 år.» ↑

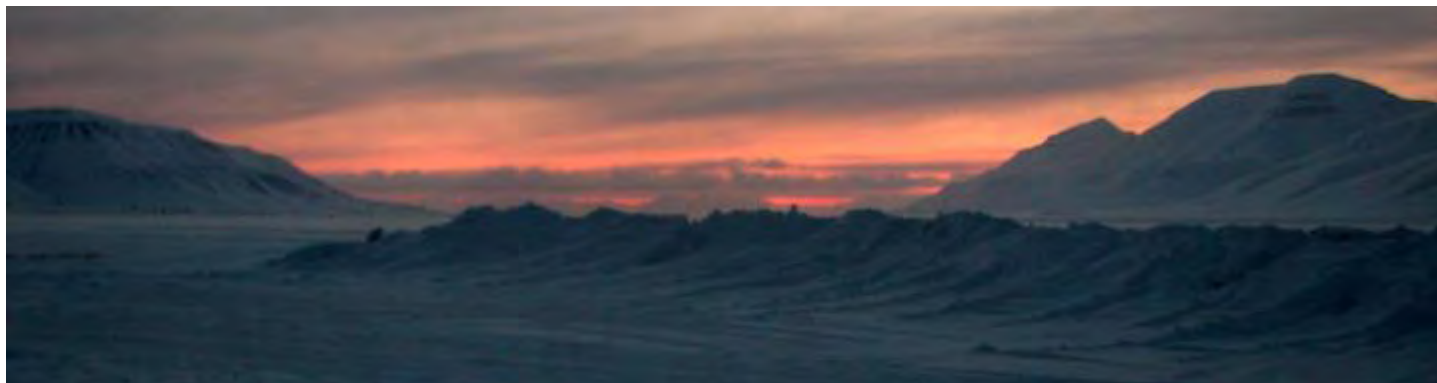
Norsk speidermuseum oppfordret speidergrupper til å gjøre de 100 års historie levende ved å intervju en «gammel speider». Blant dem som fulgte dette opp var flokken i Gjøvik NSF. De intervjuet mangeårige landssjef i KFUM-speiderne Jan-Erik Aasheim.

Laksevåg KFUK-KFUM og 1. Laksevåg NSF prøvde en annen variant. De laget et løp med fem poster som illustrerte historien til speiding i byen – og for å finne postene måtte speiderne bruke gamle kart, slik at de også kunne oppdage endringer i bebyggelsen gjennom årene. Og her ble det også feiret med en kake. Det måtte ha vært en stor kake, siden det var plass til ett hundre lys – som ble behørig blåst ut, da speiderne hadde fått igjen pusten etter løpet.

Var det noen av gildene som samarbeidet med lokale speidergrupper i jubileumsåret for å levendegjøre de hundre år med speiding i Norge? Ta kontakt med redaksjonen!

Denne gang har vi tørket støv av Gildebladet nr. 2 1996. Der fant vi et 5 min. St. Georg skrevet av Frank Sandvold den 5. mars. Kanskje en måned for tidlig, men den gang var det seks blad i året.

LYSET

Vi har nå lagt bak oss den mørke kalde og lange tunnelen som heter norsk vinter. Hittil har vi vikelig hatt vinter, men nå er det håp og optimisme, vi er i måneden før vårmåneden, og vi merker at dagene blir lengre og lysere.

Siden vintersolverv har dagen snart økt med 5 timer. Vi merker på oss at lyset har påvirkning på kropp og sjel. Skifte i årstiden og mellom dag og natt er den evig pulserende rytmen for alt liv på jorden.

Motsetningene mellom lys og mørke er et grunntema i de fleste av verdens religioner. De gode makter bor i lyset, men mot dem står mørke makter.

Lyset er en gudegave til oss mennesker, lyset er hellig, lyset fra solen er grunnlaget for alt livet på jorden. Men ser vi alltid lyset? Vi har fått ord og uttrykk som «lyset i tunnelen», men tenker vi på hva det egentlig betyr av trygghet at vi får se lyset?

Lyset er håpets symbol. Det har gjennom alle tider vært stilt håp til lyset, - er noe inntruffet, sier vi gjerne «vi skal begynne så snart det blir lyst». Igjen håp om å se lyset.

Vi roer oss ned ved mørkets frembrudd. I gamle dager var skumringstimen det som samlet folk til stille inne aktiviteter, inntil man kunne tenne lampen som gav lys og trygghet

og stengte mørket ute. Vi har laget oss mange definisjoner på lys, som for eksempel Lux eller Watt for å angi lysstyrken. Det hjelper lite hvis vi ikke ser lyset i vår egen tilværelse.

I vår streben etter å kunne lyse opp vår tilværelse, har utviklingen rent materialistisk sett vært enorm fra våre forfedres tid med fyrstikker, talglys, tranlamper og oljelamper, og til alt det vi i dag kjenner som lyskilder. Men tross alle disse våre moderne lyskilder, går det mange rundt i mørke. Det kan være mange grunner til det. Jeg tenker nå først og fremst på åndelig mørke, la oss gjøre et forsøk på å skue lyset som kan være en ledetråd i vårt eget liv. Og kanskje være et lys for noen som trenger lys.

Hvilken stemning gir ikke et brennende lys i en mørk kveld, den gir noe for samtaler og ettertanke, lyset gir trygghet.

Brennende lys er nært knyttet til kirken og Gudstjenesten. Vi feirer lysets komme.

Luciafest er også en lysfest som er kommet til oss. Av disse eksemplene om lys, ser vi at det påvirker oss både i sjel og sinn, men viktigst av alt er at vi kan tenne et lys for andre, la oss alltid ha det i tankene!

GROBLAD (KJEMPE)

Plantago major L.

Tekst: Olav B.

Groblad var tidligere ført til kjempefamilien. Nyere forskning har vist at slektskapet til maskeblomstfamilien er så stort, at det korrekte er å føre kjempefamilien til maskeblomstene, dvs. sammen med for eksempel veronikaslekten. Vi skal her ikke beskjefte oss med systematikken, men se nærmere på egenskapene til groblad.

Blomstene på kjempeartene er uanselige, små og grønngrå og er samlet i aks. Blomstene i akset starter blomstringen nederst, og da er det hunddelen av blomsten, dvs. arret som er klar til bestøvning og som stikker ut av knoppen som ennå ikke har åpnet seg. Senere åpner knoppen seg og støvbærerne kommer fram. Kjempeartene er vindbestøvede, og denne trinnvise blomstringen forhindrer at enkeltblomstene blir selvbestøvet.

Frøene har ett tynt cellelag ytterst som blir klissete når det blir utsatt for væte. Dermed henger de fast på mennesker

og dyr, redskaper og hjul og spres lett. Akkurat denne egenskapen, at den spres lett med menneskelig aktivitet, har gjort at forekomst av blomsterstøv (pollen) fra kjempeartene har blitt brukt som indikasjon på jordbruksvirksomhet. Ja, faktisk er at Amerikas indianere kalte groblad for «Hvit manns fotspor», fordi den ikke fantes i Amerika før den europeiske jordbrukskulturen kom dit. I pollendiagrammer som viser forekomst og mengde av blomsterstøv i tidligere tider, brukes forekomst av kjempepollen som indikasjon på menneskelig jordbruksaktivitet.

Groblad er en gammel medisinplante og har blitt brukt til omslag på sår og ytre skader og på byller for å trekke ut verk. At det siste virker, har jeg selv prøvd, og forsøk har vist at groblad har både antibakteriell og soppdrepende virkning. En liten pussighet kan nevnes: Slekten latinske navn Plantago kommer av

planta = fotsåle. Om det er derfor planten har blitt brukt mot såre bein eller om det er folkemedisinens «likt kurerer likt» som har kommet til anvendelse, vet jeg ikke. Men man skal være litt forsiktig med å bruke planten innvortes fordi den inneholder noen stoffer som kan skape problemer med andre medisiner. Den må ikke brukes innvortes av gravide.

Groblad brukte vi barn til å spå. Spå om hvor mange barn vi kom til å få. Da rev vi av bladskafet og de tykke karstrengene (nervene) inni fulgte med. Antall strenger = antall barn. Jeg tror ikke den spådommen slo til, for antallet varierte stort for samme person. En annen lek med kjemper, var å bruke blomsterstengler. Disse er ganske seige, og to personer tok hver sin stengel, bøyde den på midten og heftet dem inni hverandre og trakk. Den personen hvis stengel røk, hadde tapt. Det kunne blitt litt av en turnering på neste landsleir!

FRIMERKEBANKEN

Vær hilset mine venner.

Nå er det lenge siden dere hørte noe fra meg, men banksjefen er fremdeles oppgående. Jeg må bekjenne at jeg lovet Betten et innlegg i julenummeret, men travelheten før jul frarøvet meg oppmerksomheten og plutselig lå julenummeret av St. Georg i postkassen. Ps jeg fikk en hyggelig nyttårstelefon fra Betten og jeg fikk lettet min dårlige samvittighet.

Da må jeg med en gang ønske dere alle et riktig godt nytt år. 2011 var et mellomår uten de store leirene, men vi har funnet andre kanaler hvor vi kan omsette større kvanta enn vi klarer på leirene. Postkort av alle typer og brev med logoer og fine stempler er ingen vanskeligheter med å få omsatt. Klipp omsettes også relativt enkelt, det er bare tid det skorter på å få ting klargjort for salg.

Nå lurere dere vel på om ikke jeg har sluttet som banksjef da jeg var ute av adresselisten i siste St. Georg. Stillingen som banksjef er fortsatt ledig, men vi har ikke sett søknader til denne interessante stillingen. Det er bare å melde seg og veiledning vil bli gitt.

På tross av den noe lavere profil hos den sittende banksjef har vi fått inn en del materiale og en rekke hyggelige hilsener som har varmet.

Trond Hennem i 2. SGG i Tranby har ryddet i en skuff og sendte oss en stor konvolutt med mye fine klipp hvor der var en del gammelt. Det var tydelig at det var samlet av en som visste hva som var bra saker. Tusen takk. Ellers sendte Trond meg en epost og spurte om Frimerkebanken var interessert i å overta en del

frimerker som John Egenæs hadde hatt som sannsynligvis stammer fra Frimerkebanken. Det er klart at vi svært gjerne tok imot frimerker fra hedersmannen John. En stor kartong kom med brev, merker, klipp og ferdige pakker med merker. En spennende sending med mange land representert.

2 Steinkjer SGG v/Tove Kvaran har sendt en konvolutt med fine klipp, meste norske. Ove Stenvik i 1, Hamar SGG har sendt en fin pakke med klipp, norske og utlandske, pluss en bunke fine brev.

Jeg besøkte 3. SGG i Bergen og der fikk jeg litt av hvert både klipp og merker, norske og utlandske. Spennende. Det var et hyggelig besøk hvor jeg hadde et innlegg om Frimerkebanken og så ble det sortert en del merker. Banksjefen koste seg!

Björg Walstad er en god talskvinne for Frikerkebanken både i Norge og utlandet og hun prater ikke bare, men sender stadig både hilsener og materiale til banken. Denne gangen en konvolutt med norske klipp med litt utland innimellom pluss noen brev. Senere kom en stor konvolutt med mye spennende.

Ingar Aas i 1. SGG i Molde er også en trofast bidragsyter og har sendt en konvolutt med klipp, mest norske.

Av Torleiv Brattgard, en kollega av

meg, har jeg fått en kartong med klipp.

På St. Georgsdagsfeiringen i Bergen, 2011, fikk jeg flere poser med klipp uten at jeg i det store oppbudet med folk fikk med meg hvem som leverte. Jeg beklager det, men herved takker jeg for det som kom inn.

Fra 29. SGG Oslo Lillomarka v/Björg Fjeldem har vi fått 2 konvolutter med fine klipp, spesielt med mye nyere merker som er vanskelig å finne. Flotte greier.

Gudrun E. Martinsen i Moss har sendt en hyggelig hilsen og en stor konvolutt med mye spennende. 7 årssett fra 1969–1975 pluss norske klipp og en konvolutt med utlandske noe eldre, spennende.

Björg W. Nilsen i Larvik, som også en stor bidragsyter, har sendt to ganger en stor konvolutt. Her var det litt av hvert, brev, kort, og klipp både norske og utlandske. Dessuten merker en del fra mange land. Mye spennende.

På Landsgildetinget i Moss ble det solgt spesialkonvolutt med eget stempel. Vi har solgt en del av disse også i ettertid på bestilling.

På Tinget ble det levert inn mye spennende. Gerd Rudberg fra 16. Oslo-Grorud SGG leverte en plastboks med norske klipp både nytt og gammelt. Dessuten en del

frimerker både norske og utenlandske. Noen utenlandske klipp var der også pluss et spennende kort. Flotte greier.

Svein Holmberg i 24. Oslo Bryn SGG leverte en stor innstikksbok med frimerker fra mange land flott satt opp slik frimerkesamler liker å se. Svein assisterte meg i banken på den første landsleiren jeg var på med banken. Hyggelig å møte ham igjen.

Sven Berg i 1. Hønefoss SGG leverte en konvolutt med fine klipp, mest norske alle meget fint klippet.

Henry Brinchmann fra Varna SGG leverte 2 esker med klipp og frimerker. Jeg har sett mye spennende. Solveig Lawson i Moss leverte en konvolutt med fine klipp, mest norske.

Fra Lovise og Torleiv i Bodø har jeg fått en konvolutt med mye rart også en del postfrisk offentlig sak. Spennende.

Fra Margot Haugland i Sandnes har vi fått en kartong med mye fine klipp. Margot og niesen har ryddet i skuffer og skap og resultatet for Frimerkebanken er meget bra. Det var mest norske spesielt fine klipp, men også mye flott utland og ikke å forglemme fint brev og kort.

Vår godt kjente Olav Balle leverte en pose med brev med fine logoer på.

Kjell Larsen og hans trivelige kone har igjen levert en stor plastpose med kort og fine klipp, mest norske. Kort er som sagt veldig i skuddet for tiden og vi får gode priser selv for det man vil kalle ordinære kort. Er det spesielle gamle kort med fine stempler og fine frimerker kan prisene bli flere hundre kroner for hvert kort.

Fra min gode venn og tidligere speiderleder Vagn Christensen har jeg fått tre ganger en stor pose med brev og klipp.

Fra Ålesund har Herborg Lynghjem nok en gang sendt en stor kartong med mye flotte klipp både norske og utenlandske i en fantastisk fin blanding. Dessuten var det med en hyggelig hilsen. Hjertelig takk.

Gunnar Opheim i 3. SGG i Bergen kom med en plastpose med litt av hvert, brev, merker og klipp. En stor pose norske klipp mye klipp USA og

Irland alt flott sortert. Det er alltid noe spennende i det Gunnar kommer med spesielt har han levert mye gamle kort og brev som er attraktivt.

Bjørge Olsen i 6. Bergen SGG har levert en konvolutt med klipp. Henrik Halvorsen i samme girde leverte en stor konvolutt med kort, brev og frimerker. Spennende materiale.

Knut Grøstad i Kristiansand har sendt en norgespakke med mye spennende. Mye frimerker fra mange land, flott sortert. Dessuten mye fine norske merker. Spennende kort både postkort og spesielle Interjunex kort fra 1972. Og tilslutt en bunke fantastiske brev fra Norge og resten av verden hvor noen brev fra China var helt spesielle.

Det var det jeg hadde for denne gangen. Det var slett ikke lite og Frimerkebanken takke alle for det vi har fått.

Med Gildehilsen
Per Johannessen

Salg på Landsgildetinget i Moss.

Kvernmodagen

Kvernmodagen arrangeres i år søndag 3. juni.

Arrangementet starter opp kl. 11.00.

Programmet og opplegget for dagen har 1.Smaalenenes gilde. Innbydelse og nærmere om programmet vil komme senere. Sett av dagen sammen med gildevener.

DUGNAD PÅ KVERNMOEN.

Årets fellesdugnad er siste helg i april som er lørdag 28. april

Oppstart fra morgenen av og så lenge utover dagen dere ønsker. Arbeidet i år har som mål å oppgradere stedet videre og i rekken av dugnadsmuligheter kan vi nevne:

- Etter gravning og planering må fire områder klargjøres for såing og gjødsling. Her blir det steinpelling, raking, såing og gjødsling. Dette vil skaffe nye telt-plassmuligheter..
- Det skal lages et solid eikebord med tak over, til bakerovnsplassen.
- Skjulet skal males.

- Huset skal males
- Nye takkantbord må opp på skjulet.
- Ny brygge skal klargjøres og legges på plass.
- Vedkapping til skjulet .
- Taket på Kvernkroa bør gjødsles/ kalkes.
- Rørkoblinger skal på plass til vaskeplass, vannforsyning på søndre leirplass.
- Det skal, ryddes, vaskes inne i huset/ Kvernkroa.
- Som vanlig trengs det rydding rundt husene, raking
- Rydding langs bekken fortsetter..

Som vanlig tenner vi grillen og koser oss med medbrakte godbiter.

Velkommen til dugnad for stedet som i sommer bla. vil være leirplass for Vestfold krets.

Kvernkomiteen

OM ST. GEORGS GILDENE

Vi er en bevegelse for voksne både med og uten speiderbakgrunn. Sammen er vi en del av et internasjonalt felleskap som bygger på de samme verdier som speiderbevegelsen. Vårt mål er å arbeide for speidersaken både lokalt, nasjonalt og internasjonalt.

Vi er også et tilbud til aktive speiderledere. For i tillegg til hyggelig samvær, får du støtten du trenger i din daglige ledergjerning hos oss. Sammen har vi lang erfaring fra det meste, og om du trenger hjelp til tiltak i din speidergruppe stiller vi opp.

Betegnelsen «gilde» stammer fra middelalderen og ble brukt om sammenslutninger til gjensidig hjelp og beskyttelse, dannet av mennesker med felles interesse.

Lokale Gildegrupper finnes over hele landet. Ta kontakt med oss så hjelper vi deg med mer informasjon, samt hjelper deg med å finne din nærmeste Gildegruppe. Besøk også nettsiden vår www.SGGN.no.

SAMMEN STØTTER
VI SPEIDERSAKEN

NYE MEDLEMMER

3. BERGEN

Anne-Karin Winther Evensen

2. LARVIK

Rønnaug Eliassen

Nils Thorsdalen, 1. Kristiansand

Knut Lie Hansen, 1. Moss

AKTIVITETER

10.–12. februar	Samling med komiteer og utvalg
22. februar	Tenkedagen
16.–18. mars	Rover birken
15. april	Påmeldingsfrist, 44. European Forum of Guild-Scout in Grossarl
23. april	St. Georgsdagen
23.–29. april	Speideraksjonen (NSF)
28. april	Dugnad på Kvernmoen
3. juni	Kvernmoendagen
8.–10. juni	NM i speiding
14.–17. juni	Nordisk Baltisk treff i Litauen
16.–23. juni	44. European Forum, Grossarl
30. juni–7. juli	Roverleir
20.–28. juli	Roverway, Finland
22. juli–7. august	Dugnadsleir, Svalbard
21.–22. september	Distriktsgildemestermøte
22.–23. september	Gildemestermøte
24.–28. september	Vesteuropeisk samling i Kork, Irland
5.–7. oktober	Speider- og Roverforum
20.–21. oktober	JOTA/JOTI
25. oktober	Fellowshipdagen
26. oktober	Roverstevnet
2.–4. november	Speidertinget
19.–25. november	Fredsløset

MEDLEMSBLADET ST. GEORG UTGIS AV ST. GEORGS GILDENE I NORGE

Landsgildemester:

Karin R. Thompson (pethomps@online.no • 64 93 31 61)

Viselandsgildemester:

Trond Walstad (tr-wals@online.no • 71 22 25 73)

Kasserer:

Thormod Myhre (71 22 25 73 • thormod@myhre.tv)

Øvrige styremedlemmer:

Vibeke S. Gordner (vibeke@sandefjordscout.no • 33 45 01 55),

Inger E. Merli (merli@start.no • 66 88 04 35)

Vivi Heine-Hansen (vivhei@online.no • 95 91 38 38)

Speiderforbundenes representanter i styret:

Grethe Baustad (KFUK KFUM speiderne) og

Christen A. Larsen (Norges speiderforbund).

Kontoret med besøksadresse SGGN, Norges speiderforbund, St. Olavs gate 25 i Oslo (22 20 16 95 • stgeorg@frisurf.no). er åpent torsdager kl. 09–15.00.
Bankkonto 8200 06 04980

Post sendes til Postboks 6840 St. Olavs plass, 0130 Oslo.

Mer informasjon på nettsiden vår www.SGGN.no.

St. Georg

(st.georg@runbox.com)

Redaktør: Arve Urlin

Ansvarlig redaktør:

Karin R. Thompson

Redaksjonen: Betten Gundersen, Finn Saugestad, Ivan Chetwynd

Stoff til neste nummer senest:
10. april 2012

Nettredaktør:

Toril S. Nicolaysen

Omslagsfoto:

Fra MS St. Georgs Gilde på Svalbard tur.

Sats: Brødteksten er satt i Garamond.

Overskrifter og støttetekster sitter i FF DIN (Open Type)

Trykkeri: UnitedPress Trykkeri

Papir: Multiart Silk

Opplag: 1600

B

NORGE P.P. PORTO BETALT

Returadresse:

St. Georgs Gildene i Norge
Postboks 6840 St. Olavs plass
0130 OSLO

